

Welkom en stilte

Lied 66: 3, 4 en 5.

Bemoediging en groet

Klein Gloria

Kyriegebed

V: Samengekomen om het leven te vieren, roepen wij, voor het aangezicht van God,

in de herinnering de pijn van onze wereld, waarin wij geroepen worden om een levende kerk te zijn

A: Heer, ontferm U.

Wij roepen tot God

vanwege het lijden van mensen

veroorzaakt door religieus fanatisme

waarin gerechtvaardigd wordt

dat de een over de ander kan heersen,

dat anders gelovigen wil uitsluiten,

dat strijdt voor het eigen gelijk.

A: Christus, ontferm U.

Wij roepen tot God

Vanwege de pijn en het verdriet

In de levens van zovelen,

Waar gesprekken vastliepen,

Waar bitterheid overheerst,

Waar liefde in haat veranderde.

A: Heer, ontferm U.

Rode boekje nr. 29 "Zoek eerst het Koninkrijk van God"

Gesprek met de kinderen

Gebed voor de opening v.h. Woord

Ester 4

Lied 942: 1 en 2.

Ester 6

Lied 942: 3

Verkondiging

orgelspel

Lied 864: 1, 2 en 5.

Gebeden

Collecte

Slotlied 425.

Zegen, 3x amen.

Gemeente van onze heer Jezus Christus,

Het boek Ester wordt voorgelezen op het Joodse Poeriem feest, het feest van het lot of de loten. Het lot dat Haman voor Mordechai bedacht had, nl. aan een 15 meter hoge galg te worden opgehangen. Het lot dat hij voor het joodse volk bedacht had, nl. de Endlösung, de totale vernietiging, waar eeuwen later Hitler aan begon. Maar dit lot wordt omgekeerd in het boek, daarom is het ook een feestrol. Het feest van het lot, dat niet op de Joden, maar juist op hun vijanden terecht kwam. Wat volgens Haman tot de vernietiging moest leiden, leidde juist tot de redding van de Joden.

Maar zover is het nog lang niet. In hoofdstuk 4 wordt de verandering beschreven die Ester doormaakt. Eerst was ze een mooi meisje dat luistert naar haar oom en dat haar Joodse komaf verzwijgt. Ze deed gedwee wat anderen haar zeiden. Ze wilde de wetten van de koning niet overtreden, zelfs niet toen die vreselijke wet tegen de Joden er kwam. Mordechai besepte misschien dat hij haar te volgzaam had gemaakt, want hij vaart bot tegen haar uit in zijn tweede bericht: "Beeld je maar niet in dat jij als enige van alle joden zult ontkomen!" Hij legde haar het vuur aan de schenen. En zij nam dat vuur op, zij veranderde helemaal. Van nu af aan is zij een koningin die bevelen geeft, die uit haar eigen schaduw treedt en moed bewijst. Een vurige vrouw die opstaat voor haar volk.

Esther groeit in karakter, in haar rol van koningin. Misschien heeft God haar wel om die reden koningin laten worden. Dat God in haar leven een rol zou kunnen spelen, denk je het eens in! Voor veel mensen is dat nu ook nog onvoorstelbaar. Waar zie ik God dan? Wat merk ik van Hem? Maar misschien is God in het verborgene met je bezig. Door wat er gebeurt, door de kansen die je krijgt in het leven, doordat je op de juiste plek bent op het juiste moment. Misschien ben je wel eens net op tijd gekomen om een ruzie te sussen tussen twee vrienden. Of kon je nog net iemand aan zijn mouw trekken, die overstak en bijna onder een auto liep. Of kreeg je net als Esther, de kans om iets goeds te doen. Esther groeit in haar rol.

Groeien is je eigenheid kunnen ontdekken en tegen jezelf durven zeggen:

Dit ben ik, ik hoef niet op die ander te lijken.

Groeien is verstedd staan over jezelf: "He, kijk, dat is me gelukt, nooit geweten dat ik dat kon!"

Groeien is popelen om je vleugels uit te slaan, om beetje bij beetje je eigen weg te gaan.

En dat doet Esther: ze vraagt steun van de andere joden; die moeten voor haar vasten en bidden. Maar ze maakt zelf een plan: ze gaat naar kamer van de koning en wacht tot hij haar aanspreekt

In hoofdstuk 5 staat ze er. In de hal staat ze, tegenover de troonzaal, zodat Ahasveros haar kan zien. Volgens een joodse geleerde uit Letland, nam de koning haar direct serieus, omdat ze zo bleek was geworden door het vasten. Hij dacht: "haar verzoek moet heel belangrijk zijn, laat ik haar zo vlug mogelijk helpen."

Maar Ester stelt haar verzoek uit, keer op keer. Als zij haar doel wil bereiken, moet ze voorzichtig zijn. Zij nodigt de koning en Haman uit voor een maaltijd in haar eigen vertrekken. Haman moet zich gevleid en veilig voelen; wat een eer om als enige samen met de koning bij de koningin uitgenodigd te zijn! Tijdens de

maaltijd dringt de koning weer aan: “wat is uw wens? al was het de helft van mijn koninkrijk, het zal u gegeven worden.” De koning heeft haast, maar Ester stelt het weer uit. Opnieuw doet ze een uitnodiging aan de koning om met Haman bij haar te komen eten. Weer zal Haman zich geveleid voelen. Hij weet niet wat hem straks boven het hoofd hangt. Hij voelt zich volkomen veilig. Dat is uiteraard Ester’s bedoeling, zo kan zij hem aan het eind van het boek verrassen.

Die nacht kon de koning niet in slaap komen. Waarom niet? Wellicht heeft dat te maken met de maaltijd. De koning denkt daar nog eens over na, aldus de Talmoed. Hij wordt wantrouwend: waarom heeft Ester toch die Haman uitgenodigd? En nog wel tot tweemaal toe. Het zal toch niet zo zijn dat Haman hem, de koning, bedriegt? Is die Haman eigenlijk wel te vertrouwen? Machthebbers hebben meestal weinig vrienden. Daarom laat Ahasveros zich uit de annalen voorlezen en stuit daarbij op de naam van Mordechai.

Hier wordt de ironie van het verhaal duidelijk. Bij Haman thuis is men bezig met Mordekai’s dood, maar in het paleis wordt gewerkt aan zijn verheerlijking. De humor wordt nog versterkt als Ahasveros aan Haman vraagt wat er gedaan moet worden voor iemand aan wie de koning eer wil bewijzen. Haman antwoordt met zijn eigen verlangens, zijn eigen ambities om de eerste minister in het rijk te worden. Hij wil niet slechts een paard uit de koninklijke stallen, maar het moet het paard zijn waarop de koning zelf gereden heeft. Evenzo moet hij een mantel om krijgen, die de koning zelf gedragen heeft.

Maar dan blijkt plots dat het Mordekai is, Haman’s vijand, die geëerd moet worden. Haman krijgt het bevel om nu uitgerekend de jood Mordekai te eren. En dat terwijl Haman een sterke Jodenhater is. Als hij gefrustreerd thuiskomt, leggen zijn vrouw en vrienden het er nog dubbel bovenop: als Mordekai een jood is, zal Haman hem niet kunnen overwinnen, maar zal hij juist door hem verslagen worden en ten val komen. Een geweldige boodschap voor de joden die dit geschrift lezen: de jodenhaters zullen net als Haman ten val komen.

Wat kunnen wij van deze verhalen leren? Het geeft ons een les in volharding. Geef niet op, ook al lijken je zorgen je boven het hoofd te groeien. Doorgaans houden wij niet van onzekerheden, van vage dreigingen die wel of niet uit kunnen komen. WE vluchten ervoor weg of we doen krampachtige pogingen om het in onze macht te krijgen. Maar dat is vaak onmogelijk, we moeten er mee leren leven. En dat kan ook, als we ons net als Ester aan het leven toe vertrouwen. Volharden is de weg gaan die voor je ligt, kome er wat komt, in het vertrouwen dat we door God gedragen en omgeven worden.

Je kunt soms tijden van innerlijke dorheid beleven. Je voelt helemaal niks, alles lijkt tegen je te werken. Je voelt helemaal niks. Je vraagt je af of je niet op een dwaalspoor bent gekomen. Je ziet voortdurend bezorgde mensen om je heen en je voelt je niet meer thuis in deze wereld.

Nu komt het erop aan om de stemmen in jezelf te leren onderscheiden. Welke stem klinkt in je binnenste? Is dat de stem van je angstige ego? Of is het de stem van God die jou roept om thuis te komen bij Hem? Tijden dat je niets voelt kunnen verwarrend en pijnlijk zijn. Maar als je volhardt, blijken het tijden te zijn waarin het geloof en de liefde in je worden gezuiverd. Zoals goud in het vuur gezuiverd wordt, zo wordt in de beproeving het geloof gezuiverd. Kan je blijven geloven in de macht van de liefde? Kan je het opbrengen om het goede te doen, om je tegen het kwaad te verzetten en de onschuldigen te redden? Want dat is wat

Ester uiteindelijke deed: zij overwon haar angst en kwam op voor haar volk. Alleen zo kunnen we verder komen in de strijd tegen het antisemitisme, tegen de onderdrukkers van de armen, tegen het onrecht. Zoals Ester haar volk redt, is ze een voorloper van de messias. De Christus, die zijn leven inzet voor de verloren schapen. Mogen wij Ester en Christus volgen, tot aan het Koninkrijk van God, Amen.